پرچم

ناشر اندیشه های دموکراتیک خلق افغانستان

شماره (شانزدهم) دوشنبه ۳ سرطان - ۱۳۴۷ هـ - ۲۴ جون ۱۹۶۸ ع

چند اصل اخلاق مترقی و وطنپرستانه بر مبنای جهان‌بینی علمی

- وفاداری به آرمان‌های پیشرو زحمتکشان؛
- احساس مسئولیت در برابر خلق، خدمت به خلق، تواضع در برابر خلق، اندیشیدن به رنج‌ها و منافع اکثریت عظیم خلق و مبارزه در راه آزادی خلق؛
- عشق بوطن، دفاع از استقلال ملی، مبارزه در راه ایجاد نظام مترقی و نوین اجتماعی و اعمار وطن؛
- دفاع از صلح، آزادی ملل و دموکراسی؛
- آشتی‌ناپذیری با دشمنان خلق و وطن با طبقات ستمگر و استثمار گر، با استبداد و ارتجاع، با استثمار و ستم ملی، با خصومت نژادی و ملی، با جنگ استعمار و امپریالیزم؛
- تقدم مصالح جامعه نسبت به مصالح فردی و شخصی؛
- صفای معنوی، سادگی و فروتنی در حیات اجتماعی و شخصی، تقوی، صداقت و پرورش عنصر زحمتکشی، انضباط و دلیری در خود؛
- احترام به جامعه، خانواده و انسان زحمتکش و مترقی و سعی در پرورش کودکان؛
- مبارزه علیه بی‌عدالتی، مفتخوری، جاه‌طلبی و خودخواهی، حرص و آز و ترس، تجاوز به منافع اجتماعی و ملی عدول از شرافت.

مبارزه برای دموکراسی

عمده‌ترین رسالت کنونی ماست

در هر کشور مطابق به شرایط مشخص آن رسالت مبارزه در راه دموکراسی صورت‌های گوناگونی بخود می‌گیرد ولی این مبارزه در تمام موارد و با وصف تنوع اشکال آن، با مبارزه در راه صلح، استقلال ملی، ساختمان جامعه نوین و مترقی پیوند ناگسستنی دارد. به همین جهت است که نیروهای ترقی‌خواه وطن‌پرست «مبارزه در راه دموکراسی را جز لاینفک مبارزه در راه سوسیالیزم» تلقی می‌کنند و در راه بسط و توسعه و پیوند میان آن‌ها در جریان نهضت رهایی‌بخش، دلیرانه مبارزه می‌نمایند.

از همین جاست که در شرایط کنونی مسأله استقرار و بسط دموکراسی در زمره اساسی ترین و عمده‌ترین وظیفه مبارزه و در مرکز ثقل مسایل تکامل کشور ما قرار می‌گیرد.

چنانکه ما بارها اعلام داشته‌ایم عملاً نظام سیاسی، اقتصادی- اجتماعی و فرهنگی افغانستان خصلت ضد دموکراتیک را محتویست که با آزادی و دموکراسی و ترقی اجتماعی و رفاه عمومی مردم مباینت دارد. قضاوت جریان ما در باره خصلت فوق، بر اساس تحلیل علمی شرایط اجتماعی- اقتصادی کشور ما بنا یافته و علی‌رغم بعضی تغییراتی که طی دهه اخیر در سیاست داخلی و خارجی افغانستان رخ داده است، با وجود پهلوهای مثبت آن، اساس حکم و قضاوت ما پا برجا و تزلزل‌ناپذیر است.

ماهیت روش ضد دموکراتیک هیأت حاکمه افغانستان و توطیه نیروهای امپریالیستی علیه آزادی‌های دموکراتیک و بر خلاف آزادی‌های مطرح در قانون اساسی و ایجاد موانع روزافزون در راه استقرار و بسط دموکراسی و مغالطه کردن دموکراسی با روش اداره استبدادی و شیوه فرتوت قرون‌وسطایی و تحریک نیروهای ارتجاعی و دادن امتیازات گوناگون برای آن‌ها، نشانه آنست که نیروهای ارتجاعی و استعماری هدفی جز بدنام ساختن دموکراسی و استحکام و استقرار استبداد در کشور ندارند.

به همین جهت به نظر ما سمت اساسی مبارزه در وضع کنونی باید متوجه تأمین آزادی‌های دموکراتیک و استقرار و بسط دموکراسی باشد و در جهت طرد ارتجاع، استبداد و استعمار در افغانستان قرار گیرد.

باید خاطرنشان کرد که شعار مبارزه در راه تأمین دموکراسی و حقوق و آزادی‌های دموکراتیک مردم از یکسو شعار اصولیست و از سوی دیگر «بر مبنای اصول قانون اساسی نیز نمی‌تواند قابل تعقیب و مجازات باشد» و اگر از طرف دولت تعقیب و مورد مجازات قرار گیرد باید متوجه بود که به عکس‌العمل شدید مردم و افکار عمومی جهان مواجه می‌گردد.

تجربه زندگی معرف این امر است که مبارزه دموکراتیک علیه استبداد و ارتجاع نه تنها جنبش رهایی‌بخش ملی ضد فیودالیزم و ضد امپریالیزم ما را به تعویق نمی‌اندازد، بلکه آن را به هدف نزدیک تر می‌سازد.

هرچه جنبش دموکراتیک و مبارزه در راه دموکراسی پیگیرتر و عمیق‌تر صورت گیرد به همان پیمانه سطح شعور سیاسی توده‌ها به درجات عالی تری رشد و توسعه می‌یابد و برای آن‌ها محسوس و قابل‌درک می‌گردد که دموکراسی صوری سیاسی را باید به دموکراسی واقعی سیاسی،

(ص ۲)

صنایع‌دستی و زندگی پیشه‌وران در کشور

قالینبافان در سراشیب ورشکستگی

سلطان‌علی کشتمند

خلق‌های افغانستان طی سالیان متمادی گنجینه‌های فراوان و باارزش هنری و صنایع ظریفه را بوجود آورده‌اند و آن‌ها را با هنرمندی و مهارت خود غنی تر ساخته‌اند. صنعت قالین بافی کشور ما نیز تاریخی کهن دارد و قالی‌های ما با اشکال و طرح‌های مرغوب تزئین و رنگ‌های شفاف و درخشان آن، علاوه بر استحکام و کیفیت عالی یکی از غنی ترین بخش‌های هنری است.

مصنوعات نفیس قالین کشور که محصول سرانگشتان هنرآفرین هزاران بافنده پیر و جوان در شرایط دشوار کار و زندگی می‌باشد، از دیرباز به اینطرف هم منبع امرار معاش و هم وسیله هنرنمایی مردم و بالخصوص مردم زحمتکش ترکمن و ازبک وطن محبوب ما افغانستان بوده است. این صنعت از حیات مادی، کار و زحمت مردم سرچشمه گرفته و نقش‌ها و گله‌ای آن بدست استادان گمنام خلق و نیروی خلاقه مردم طی کار متداوم و سالیان دراز بشکل طرح‌های مرغوب کلاسیک در آمده و تکامل کرده است.

وضع کنونی صنعت قالینبافی:

با وجود اینکه قالین یکی از اقلام عمده صادراتی افغانستان بوده و شهرت جهانی دارد و خصوصیات صنعتی قالین ما با دیزاین‌ها، رنگ‌ها و استحکام و کیفیت مخصوص آن موجب اهمیت صادراتی آن گردیده است، ولی بنا بر عدم علاقه محافل حاکمه ارتجاعی کشور بمنافع ملی و فقدان بصیرت اقتصادی آن، نه تنها ازین وضع مطلوب برای بهبود و انکشاف این صنعت دستی ملی و توسعه صادرات آن کار مثبتی صورت نگرفته، بلکه بر عکس با اتخاذ پالیسی‌های نادرست تجارتی، قالین ما موقعیت قبلی خود را در بازار جهانی از دست داده و بازار داخلی آن نیز با پایین افتادن سطح قوه خرید مردم دچار کساد گردیده و از لحاظ بهبود کیفیت نیز که اساس شهرت قالینبافی کشور بوده است، نه فقط کوچکترین توجهی بعمل نیامده بلکه کیفیت آن روزتاروز خرابتر شده می‌رود. تجار بزرگ دلال برای بدست آوردن حد اکثر مفاد ممکنه از هیچگونه دستبردی به گنجینه پربهای صنعت قالینبافی کشور دریغ نکرده‌اند. تحریف نقشه‌ها و طرح‌های کلاسیک، تقلب در موادخام و بخصوص بکار بردن رنگ‌های غیرثابت کیمیاوی (خاصتاً رنگ‌های پاکستانی که بطور قاچاق وارد می‌گردد، با طرز استعمال ساده و قیمت ارزان آن جایگزین رنگ‌های طبیعی نباتی که محصول صدها سال تجربه استادان قالینباف خلق کشور ما می‌باشد، گردیده است) باعث آن شده که قالین ما همان تنوع و کیفیت عالی با دیزاین‌های مرغوب و رنگ‌های جالب و درخشان گذشته را تا اندازه‌یی فراوان از دست دهد.

همچنین جهت اصلاح کارگاه‌های بافندگی قالین که خیلی‌ها کهنه و ابتدایی می‌باشد، هیچگونه اقدام مثبتی از طرف حکومت‌های افغانستان صورت نگرفته و تسهیلاتی هم جهت شستشوی پشم و ریسندگی نخ قالین بصورت فنی فراهم نشده است.

صادرات قالین ما بخارج در جریان ساله‌ای زیادی از هیچگونه اقدام جدی جهت معرفی آن و یافتن بازارهای جدید برخوردار نبوده است و حتی تا همین حالا نیز در بعضی کشورها قالین‌های خیلی مرغوب وطن ما را بنام فرآورده‌های صنعتی کشورهای دیگر

(ص ۲)

انجام پیروزمندانه مبارزات کارگران نساجی پلخمری

کارگران دلیر نساجی پلخمری که سهم عظیمی در جنبش‌های اخیر کارگری افغانستان داشته‌اند، تقریباً از یکماه به این طرف به خاطر خواست‌های اقتصادی و صنفی خو دست به مبارزه زدند. وقتی که کارفرمایان شرکت نساجی در مذاکرات خود با نمایندگان کارگران، که جهت انجام مذاکرات به کابل آمده بودند، بی‌اعتنایی نشان دادند، کارگران به تاریخ ۲۷ جوزا بصورت اعتراض دست به اعتصاب قانونی زدند. این اعتصاب تا سرحد پیروزی ادامه یافت و به تاریخ (شنبه اول سرطان) در آخرین اجتماع کارگران با صدور قطعنامه ذیل به پایان رسید:

»ما کارگران استثمارشده و ستمکشیده فابریکه نساجی پلخمری به ادامه مبارزات طولانی خویش که در گذشته بنا بر نبودن شرایط، با قساوت و بی‌رحمی سرکوب‌شده بودیم، در شرایط جدید با استفاده از ارزش‌های دموکراتیک قانون اساسی که حق اجتماع و اعتصاب قانونی را بمنظور مطالبات مشروع تضمین می‌کند دست به اعتصاب زدیم. اعتصاب در چوکات نظم و انضباط آهنین کارگری در مجرای اصولی آن از طرف کارگران هوشیار و آگاهانه رهنمایی و هدایت شد و در انجام این اعتصاب پیروزمند فیصله‌های آتی به اتفاق کامل کارگران بعمل آمد:

۱- یک هیئت پنج نفری سرپرست بمنظور حمایه و احیای حقوق کارگران تعیین و بایشان وظیفه داده شد تا با هیأت منتخب شرکت نساجی در تماس بوده نتایج کار آن را به اطلاع کارگران برسانند.

۲- هرگاه به اعضای هیأت و یا سایر کارگران تهدید و یا ضرری متوجه گردد، تمام کارگران متحدانه علیه آن به مبارزه بپردازند.

۳- به‌منظور مقابله با مشکلات اقتصادی در شرایط دشوار و اعتصابات، یک صندوق پس انداز منظور گردید و تمام کارگران داوطلبانه حاضر شدند که ۲ فیصد معاش خود را درین صندوق ذخیره کنند و هیأت سرپرست وظیفه دارد که این صندوق را اداره نموده و بیلانس آن را در اوقات مقتضی به اطلاع کارگران برساند.

۴- هرگاه مطالبات قبول‌شده ما از طرف نساجی تطبیق نگردد و خواست‌های تحت بحث ما از طرف نساجی جواب معقول پیدا نکند، دوباره دست به مبارزه خواهیم زد.

۵- اتحاد و یگانگی خود را حفظ نموده اخلال گران و نفاق‌افگنان را در صفوف خویش راه نخواهیم داد و عناصر مخرب و صف شکن را که در بین ما فعالیت نمایند از صفوف خود خارج نموده و از حمایه کارگران محروم خواهیم کرد.

۶- در مورد رخصتی بعدازظهر روز پنجشنبه و ۷۰ روز رخصتی

(ص ۲)

ـ۴ـ د پښتونستان د ملی آزادی نهضت د ځوان مشر وینا

د خان عبدالولی خان د هغی شفاهی وینا متن چه آزادی او خپلواکی د شهیدانو د ورځی په مناسبت ئی د ثور په (۳) د پښتونستان د ولس د لویی مظاهری په وخت کښی کړی وه

د خان عبدوالولی خان د هغی شفاهی وینا متن چه د آزادی او خپلواکی د شهیدانو د ورځی په مناسبت یی د ثور به ۳ د پښتونستان د ولس د لویی مظاهری په وختو کښی کړی وه

او چونکه دی دواړو ډلو فیصله کړی وه نو د دی و چی نه د یونټ تجویز کوم چه اسمبلی کی پیش شو، لکه څنګه چه ما درته د قاضی فضل الله خبره وکړه دغه شان یو بل هم .. نواب کالا باغ په هغه ممبرانو کی و چا چه وی یونټ دی مات شیر

نو دی ټولو خلکو په شریکه ووټ. (رأی) ورکړیدی چه یونټ دی مات شی، تر کومه ځایه چه زمور تعلق دی یونټ په هغه ورځ مات شویدی او مور یی مات بولو. پاته شوه دا خبره چه د هغه تجویز نه پس مارشلا راغی او د خلکو هغه کوم (حق) چه د اسامبلوو هغه یی ترینه واخیست، جمهوریت یی ترینه واخیست.

آخر به خدای سبا کړی، خو زمور له طرفه، د ورو صوبو له طرفه دا خبره قطعی فیصله شویده چه یونټ مات دی. زه صرف یوی خبری ته اشاره کول غواړم: زمور وزیران چه راځی دا خبره کوی چه د صدر ایوب خان خارجه پالیسی زیاته کامیابه ده، زه به یوه دوی خبری باندی در سره وکړم. زمور وزیران صاحبان دا خبره کوی چه زمور خارجه پالیسی ځکه کامیابه ده چه هغه آزاده او غیر جانبداره ده. زه د دوی نه دا تپوس کوم چه یو دوه دفاعی معاهدی دی چه یوی ته سنټو وایی او بلی ته سیټو. سنټو معاهده د هغو ملکونو ده چه د (شوروی) چارچاپیره ده او پدی معاهده کی چه هر ځوک شامل دی (پاکستان یی هم ممبر دی) هغه مجبور دی چه سبا له د امریکی او شوروی جنګ شی نو هغه به امریکی دپاره توپک پورته کوی او په شوروی به حمله کوی. او همدغه شانته سیټو د هغو قامونو پکټ دی کوم چه د چین به چاپیر پراته دی او د دغی معاهدی هم پاکستان ممبر دی، او هغه دا وایی چه د دی معاهدی د لاندی چه کله د امریکی او چین جنګ شی نو پاکستان به امریکی سره توپک اخلی او چین سره به جنګ کوی. د دی دواړو معاهدهو مور ممبران یو. د دی دوه معاهدو صدر ایوب خان ممبر دی.

پرون دلته کی د شوروی وزیر اعظم راغلی وو، خلکو (دوی) ډیری نغاری ووهلی. زه د دی وزیرانو نه دا تپوس کوم چه ډیره موده نه کیږی چه د همدی پیښور نه یو جاسوسی جاز پاڅیدلی و او شورویانو پخپل کور کی راغورځولی و. نو (کله) چه زمور د کور نه جاسوسی کیږی د امریکی لپاره – او مور پدی معاهده کی ترلی ناست یو چه (هر کله) د امریکی او شوروی جنګ کیږی مور به د شوروی خلاف جنګ کوو. دی ته به ځوک آزاده پالیسی ووایی؟

زمور حکومت وایی چه مور د دی خبری اطمینان لرو، نو تو اوسه خو مور ته زمور حکومت صرف دا وایی چه په دنیا کی زمور یوازی یو دښمن دی او هغه هندوستان دی نو دا سنټو او سیټو معاهدی خو د هندوستان خلاف ندی. دا خو

(۲ مخ)

پایان مبارزات مؤفقانه کارگران فابریکه نساجی گلبهار

مبارزات مسالمت‌آمیز و قانونی کارگران باشهامت فابریکه نساجی گلبهار بتاریخ ۲۷ جوزا پیروزمندانه به انجام رسید. خبریال پرچم اطلاع می‌دهد با وصف اینکه عده‌یی از مرتجعین محلی از تاریخ ۲۳ جوزا به بعد، به غرض ناکام ساختن مبارزه کارگران کوشش فراوان کردند، اما کارگران متوجه فتنه‌انگیزی ایشان شدند، وحدت صفوف خود را بیش از پیش تقویت نموده و راه را بری نفوذ فتنه‌انگیزان بستند. خبریال پرچم می‌افزاید که (میر علم) کارگر، باشنده بازارک پنجشیر و یک نفر تحویلدار در اثر توطئه مرتجعین خلاف قانون محبوس شدند، ولی در اثر دفاع متحد کارگران بزودی رها گردیدند.

کارگران نساجی گلبهار بروز ۲۷ جوزا در باغ عمومی گلبهار اجتماع عظیمی به اشتراک کارگران، دهقانان، پیشه‌وران، شاگردان و روشنفکران کوهستان، گلبهار، جبل‌السراج و سید خیل تشکیل دادند. تعداد شاملین درین اجتماع در حدود بیست هزار نفر تخمین شده است. تظاهرکنندگان بعدازظهر همین روز در کنار فابریکه نساجی اجتماع کردند. درین میتنگ یکنفر از کارگران آگاه (عبدالقدوس) ساکن رخه پنجشیر ضمن بیانیه یی به تظاهرکنندگان گفت: »مبارزات مسالمت‌آمیز و قانونی شما علی‌رغم طرز تفکر مرتجعین، این حقیقت زنده را نشان داد که خلق افغانستان عالی‌ترین استعداد و ابتکار درک و تطبیق ارزش‌های دموکراسی را دارند.

باید روشن ساخت که ارتجاع و دشمنان کارگران می‌خواهند اراده آهنین شما را در هم شکنند و از طریق تحریک، جنبش پر افتخار ما را بدنام و خلاف قانون جلوه دهند. بنا بر آن باید هشیاری را از دست ندهیم و به تعهدات نساجی که در حضور نمایندگان ولسی‌جرگه، مأمورین وزارت داخله و والیان، در برابر ۲۰ هزار زحمتکش و روشنفکر می‌سپارد، با دقت گوش فرا دهیم. راز موفقیت ما در اتحاد و همبستگی ما بود. بنا بر آن باید وحدت صفوف خود را مانند مردمک چشم خود عزیز بداریم و زیر بار تحریک، تطمیع و تخویف دشمنان خود نرویم.«

کارگران بعد از میتنگ با کمال انضباط و فشردگی راه فابریک را در پیش گرفتند و در اثر موافقه نساجی به مطالبات‌شان، به اعتصاب خویش پایان دادند.

اگرچه تمام خواست‌ها و مطالبات کارگران پذیرفته‌نشده، معهذا باز هم قبول یک حصه از خواست‌های آنان پیروزی بزرگی بشمار می‌رود.

اینک متن یادداشت کارگران فابریکه نساجی گلبهار که به ولسی‌جرگه و حکومت سپرده شده است:

«بمقام محترم ولسی‌جرگه! و ولایت پروان!

ماده سی و هفتم قانون اساسی کشور تصریح می‌نماید: "کار حق و فریضه هر افغان است که قدرت اجرای آن را داشته باشد.

هدف عمده قوانینی که برای تنظیم کار وضع می‌گردد، رسیدن به مرحله ایست که در آن حقوق و منافع اصناف کارگران حمایت شود. شرایط مساعد کار فراهم گردد. روابط بین کارگران و کارفرمایان بصورت عادلانه و مترقی تنظیم یابد.

اما تا جاییکه به ملاحظه می‌رسد، خلاف این ماده قانون اساسی سال‌هاست که ما کارگران نساجی مانند سایر کارگران محروم افغانستان در دشوار ترین شرایطی کار و زندگانی می‌نماییم و نقش پر افتخار خود را در جریان تولید نعمات مادی ایفا می‌کنیم. جای تعجب اینست که

(ص ۳)

دست مداخله جویان امپریالیستی و ماجراجویان و فتنه‌انگیزان خارجی در امور داخلی جنبش رهایی‌بخش ملی کشور ما کوتاه!

تلخیص و ترجمه: میر اکبر خیبر

جنبش آزادی‌بخش ملی

و راه رشد غیرسرمایه‌داری

امروز هیچ تیوری علمی در زمینه مسئله ملی استعماری، بدون در نظر گرفتن **تجربه عملی** انقلابات ضد استعماری موجود شده نمی‌تواند. تاکید می‌شود که: «هر انقلاب همیشه مواد زیادی برای آزمایش نظرات تیوریک و سیاستهای احزاب و گروپهای سیاسی به شمول ترقیخواهان تهیه نموده است.» در جهان یک سلسله انقلاباتی رخ داده که در زمان نسبتاً کوتاهی سیستم‌های استعماری سابق را در کشورهایی از بین بردند که از نظر سویه رشد اجتماعی و اقتصادی و هم از نظر تجربه در مبارزه سیاسی توده‌ها و احزاب، از یکدیگر خود بسیار فرق دارند و شبکه پیچیدهیی در تاریخ برای نخستین بار این انقلابات را با هم مربوط می‌سازد و آن‌ها را با دیگر جنبش‌های مهم آزادی‌بخش زمان ما، به شمول سوسیالیزم که اکنون در یک بر سوم نفوس جهان مستقر گردیده است، وصل می‌نماید. سوالی بمیان می‌آید که راجع به انقلابات مذکور و همچنان راجع به شبکه یی که این انقلابات را به شمول سوسیالیزم با دیگر جنبش‌های آزادی‌بخش دوران ما وصل می‌نماید، چه می‌توان گفت؟

تجربه مشترکی که بشریت حاصل کرده است، تغییراتی که در جهان رخ داده و فوق همه تشکیل و انکشاف سیستم جهانی سوسیالیستی بین مسئله ملی – استعماری امروزی و مسئله ملی در ۳۰ یا ۴۰ سال قبل فرق می‌گذارد. جنبش آزادی‌بخش ملی بعد از اضمحلال امپراطوری‌های استعماری جهان به مرحله جدید تاریخی وارد گردیده است.

مبارزه علیه استعمار و امپریالیزم در شرایط جدید شدید تر و تند تر می‌گردد و به مرحله عالی تری ارتقا می‌نماید و وظیفه دارد که ریشه‌های استعمار را از بیخ بر کند.

چون استعمار در ساحه اجتماعی و اقتصادی ریشه می‌دواند، از آن رو بشریت در تاریخ برای نخستین بار در برابر این وظیفه قرار می‌گیرد که آن را به مقیاس جهانی از بین ببرد. گامهای که دولت‌های مستقل جوان غرض تأمین استقلال خود از امپریالیزم و ترقی اقتصاد ملی‌شان بر می‌دارند، بطور عینی متوجه از بین بردن تمام سیستم ستم استعماری و نیمه استعماری امپریالیستی می‌باشد. مبارزه علیه استعمار کهنه و نو بعد از بر انداختن رژیم‌های استعماری باز هم یک مبارزه سیاسی می‌باشد که در مرحله عالی‌تر انکشاف خود هرچه بیشتر «تعبیر فشرده اقتصادی» پیدا می‌کند. ولی امروز حل پرابلم های مبرم اجتماعی و اقتصادی ایکه در برابر قسمت بزرگ بشریت قرار دارد، بنا بر دو علت مشکل می‌باشد. اول: موجودیت روابط پیچیدهیی که از گذشته به میراث مانده است. دوم: بنا بر اینکه مردم و رهبران ایشان هنوز تجربه مبارزه در شرایط جدید را، که در جریان مبارزه بدست می‌آید، نیاموخته‌اند.

اگر اندکی راجع به آنچه در الجزایر، جمهوریت متحد عربی، برما، مالی، گینی و غیره می‌گذرد بیاندیشیم واضح می‌گردد که انقلابات آزادی‌بخش ملی، بیش از پیش بر ضد ملکیت‌های بزرگ استعماری، فیودالی و بورژوایی گرایش پیدا می‌کند تا بتواند طرق و شیوه‌های جدیدی را به غرض حل پرابلم‌های ضروری بدست آورد.

طوری که واقعات مشابه در یک عده از کشورها نشان می‌دهد، در این گرایش جدید انقلابات ملی هیچ‌چیز تصادفی وجود ندارد. در سابق این گرایش به واسطه سلسله انقلابات سیاسی ضد استعماری غامض و پیچیده گردیده بود. اکنون این تمایل روشن تر شده می‌رود و در یکعده از کشورها از مرحله اقدامات انفرادی علیه امپریالیزم و سرمایه‌داری گذشته به سیستمی از تدابیری مبدل گردیده است که بطور مجموع نشان می‌دهد که این کشورها در یک راه جدید تاریخی گام نهاده‌اند. سؤال اینست که در ورای این جریان چه وجود دارد و استنباط ما از آن چه باید باشد؟

«در نبرد های قاطع انقلاب جهانی، جنبش اکثریت نفوس جهان، که در اول متوجه آزادی ملی می‌باشد، بر ضد سرمایه‌داری و امپریالیزم خواهد چرخید، نقش مهمتر از آن را بازی خواهد کرد که ما توقع آن را داریم.» همچنان ... «انقلابات سوسیالیستی منحصراً یا بطور عمده عبارت از مبارزه کارگران انقلابی در هر کشور علیه بورژوازی آن نخواهد بود، بلکه این عبارت خواهد بود از مبارزه تمام مستعمرات و کشورهای تحت ستم امپریالیستی، مبارزه تمام کشورهای وابسته علیه امپریالیزم بین‌المللی ...»

«ما میدانیم که ملت های شرق به حیث سهم گیرندگان مستقل، بمثابه معماران حیات نوین قیام خواهند نمود، زیرا صدها میلیون از نفوس ایشان مربوط به ملت‌های وابسته یی می‌باشد که از حقوق کامل خود محروم گردیده اند و تا اکنون تابع سیاست بین‌المللی امپریالیستی می باشند و تنها حیثیت مواد را برای پرورش فرهنگ و تمدن سرمایه‌داری داشته‌اند.»

اینست فشرده نتیجه‌گیری‌های روشن و عمده راجع به انکشاف انقلابات آزادی‌بخش ملی، نظریاتی که از نظرات معلوم و شناخته‌شده تاریخ انقلابات گذشته فرق دارند. امروز عمل میلیون‌ها نفر از نفوس جهان، صحت این نتیجه‌گیری‌ها را باثبات رسانیده است.

در این نتیجه‌گیری‌های علمی چنان غنایی از خردمندی و عقل وجود دارد که هردو ره می‌تواند چیز جدیدی از آن بدست آورد. واقعات جدیدی که در جهان رخ داده است باید بطور دقیق به اساس این تیوری علمی و شیوه انقلابی آن، مورد بحث قرار داده شود.

-۱-

ریشه علل که جنبش‌های آزادی‌بخش ملی را در جمهوریت متحد عربی، الجزایر، برما و دیگر کشورها پیش می‌برد و آن را بر ضد سرمایه‌داری و امپریالیزم می‌چرخاند، در تولید مادی جدید یعنی زیربناست تا روبنا، ساحه ایدئولوژی، اشکال حکومت‌ها یا بطور عموم در سیاست. ریشه این علت‌ها، نه تنها در چوکات ملت‌های منفرد، بلکه بمقیاس جهانی در حیات اقتصادی می‌باشد. امپریالیزم

(ص ۳)

از (ص اول)

مبارزه برای دموکراسی ...

اقتصادی و اجتماعی ارتقا دهند و بالأخره برای آن‌ها روشن تر می‌شود که فقط سوسیالیزم می‌تواند راه آزادی واقعی و بهبود زندگی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را برایشان بگشاید.

باز هم باید خاطرنشان ساخت که برای نیروهای ترقی‌خواه مفاهیم «دموکراسی، آزادی» معنی واقعی دارد و تصورات موهوم و توجیهات نادرستی را که دشمنان از این مفاهیم می‌نمایند، تردید و محتوی طبقاتی آن‌ها را بر حسب شرایط تاریخی افشا می‌کنند. نیروهای ترقی‌خواه همیشه می‌پرسند: «دموکراسی و آزادی برای کی؟» به این سؤال پاسخ علمی می‌دهند: «دموکراسی برای اکثریت، برای تمام خلق، آزادی برای انسان!» برای رفتن بسمت این مفاهیم واقعی است که باید از دموکراسی و آزادی بمثابه عمده‌ترین وظیفه کنونی مجدانه دفاع بعمل آید.

مبرهن است که خلق‌های وطن ما در حد اقل حقوق و آزادی‌های سیاسی و اجتماعی محروم‌اند. محافل حاکمه ارتجاعی کشور و طبقات حاکمه ستمگر در شهر و ده آن‌چنان شرایط اختناق آور و تحمیق کننده‌یی را ایجاد می‌کنند که دیگر روز بروز برای مردم غیرقابل‌تحمل می‌گردد. هرگاه سری به اطراف و اکناف کشور زده شود بخوبی نمایان می‌گردد که هیأت حاکمه در عمل وسیله‌یی در دست متنفذین و مستبدین و مرتجعین شهرها و دهات‌اند که این خود موجب ایجاد عدم استقرار و بی‌نظمی در کشور می‌گردد و محافل حاکمه علی‌رغم این حقایق و عدم توجه به منشأ و علت اصلی این وضع همیشه سعی کرده‌اند تا مسئولیت را بعهده نیروهای نو ظهور مبارز وطن‌پرست و ترقی‌خواه اصولی بیاندازند و آزادی و دموکراسی را از مفهوم واقعی آن تهی کنند و عرصه را برای ارتجاع سیاه باز گذارند. به همین جهت با اعتماد و اعتقاد راسخ و با درک و تشخیص حقانیت راه خویش، وظیفه حکم می‌نماید که از دشواری‌ها نباید هراسید و پیگیرانه مبارزه مقدس و شجاعانه خود را در راه دموکراسی و برای انجام تغییر سریع بنیادی و کیفی در کشور ادامه داد. ولی باید خاطرنشان ساخت آنچه که می‌تواند نهضت کنونی را به هدف رساند، لزوم مبارزه دستجمعی برای بسط و توسعه دموکراسی است. درین جای شک نیست که نیروهای ملی پیوسته چه در تظاهرات، اجتماعات، اعتصابات و چه در جراید و از تریبون پارلمان از حقوق و آزادی‌های مردم، از دموکراسی و از ارزش‌های دموکراتیک قانون اساسی دفاع کرده‌اند. ولی بکمال تأسف باید اعلام داشت که این «دفاع» اعتراض علیه اعمال خودسرانه هیأت حاکمه کشور از آنجمله حکومت‌ها بدون شعار مبرم مشخص و بدون اتحاد و همبستگی نیروهای تحول طلب و وطن‌پرست و آزادیخواه و بدون پیگیری صورت گرفته است.

در چنین وضع و شرایط همیشه تحلیل و ارزیابی نادرست از اوضاع کشور و برخوردهای متفاوت بوجود آمده است. به این معنی که بعضی ازین نیروها بیش از اینکه به مسأله مبرم روز اهمیت دهند، بیشتر به اهداف و شعارهای دور خویش پرداخته‌اند و در حلقه لند پروازی شخصی، محفلی و سازمانی و به بهانه اختلافات ایدئولوژیکی در انجماد فکری و تنگ‌نظرانه خود گیر آمده‌اند و بعضی دیگر چنین استدلال می‌نمایند که باید اوضاع سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور را طبق اراده خویش با یک ضربه سرنگون ساخت. این گروه‌های اجتماعی مبارزه برای حقوق و آزادی‌های دموکراتیک افراد را عمل بی‌فایده و بی‌نتیجه می‌دانند و در نتیجه بیشتر لبه تیز مبارزه را در داخل نیروهای دموکراتیک، ملی و ترقی‌خواه بکار می‌برند. همچنین هستند کسان دیگری که اصلاً بنا بر روحیه بد بینی و عدم اعتماد، اعتقاد به مبارزه ندارند و مترصد «معجزات سیاسی» استند و بنا بر بی‌رحمی و خشونت ارتجاع دستخوش یاس و ناامیدی می‌گردند.

به عقیده ما تمام این برخوردها با مصالح خلق افغانستان و رشد نهضت دموکراتیک و ملی کشور درین مرحله تاریخی مباینت دارد و در واقعیت امر ناشی از عدم اعتقاد به مبارزه ملی، دموکراتیک، مترقی و خلقی است. درک سلیم و شرایط جامعه ما حکم می‌نماید:

درحالی‌که ارتجاع با تمام قدرت و توانایی خود در جامعه مسلط است، مبارزه برای دفاع از حقوق و آزادی‌های وسیع دموکراتیک و از آنجمله در راه آزادی‌های مطرح در قانون اساسی با مبارزه برای اصلاحات اساسی سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی و تغییر سریع کیفی و بنیادی نه تنها مباینت ندارد، بلکه دارای پیوند منطقی و ناگسستنی است.

تجربه ثابت کرده که در جریان مبارزه برای دموکراسی، برای حقوق و آزادی‌های دموکراتیک وسیع افراد (آزادی بیان، مطبوعات، تظاهرات، اجتماعات، تشکیل احزاب سیاسی و سازمان‌های اجتماعی ... و غیره) است که می‌توان توده‌های مردم را بعرصه مبارزه دلیرانه جلب کرد، اتحاد آن‌ها و همبستگی تمام نیروهای آزادیخواه و وطن‌پرست کشور را استحکام بخشید و در نتیجه نیروهای ارتجاعی و استبدادی را به هنگام و پیهم زیر ضربه گرفت و قدم بقدم به عقب‌نشینی واداشت، تضعیف کرد و بالأخره زمینه استواری را برای یک اقدام همه‌جانبه، برای استقرار حکومت دموکراتیک و ملی تهیه دید و جنبش دموکراتیک و ملی را به پیروزی نهایی رساند. به این ترتیب مبارزه روزمره و وظایف مبرم پالیسی جاری را از نظر و عمل انداختن و به انتظار حوادث و جریان خود بخودی نشستن و یا صرف با دادن شعارهای نهایی و مغازله با الفاظ دل خوش کردن و به دیگران ناسزا گفتن و یا دستخوش کینه‌های شخصی، خودخواهی، یاس و ناامیدی شدن و از مبارزه دست کشیدن، هم به مبارزه روزمره و جاری و هم به مبارزه عمومی، هم به هدف و شعارهای مشخص مبرم و هم به هدف و شعارهای استراتیژیک و **هدف غایی** لطمه عظیمی وارد می‌کند.

تجربه تاریخ نشان‌دهنده این حقیقت است که اگر جنبش نیرومندی ایجاد گردد و اشخاص، محافل، سازمان‌های ملی، دموکراتیک، وطن‌پرست و ترقی‌خواه کشور متحداً عمل کنند، می‌توان نیروهای مرتجع و مستبد کشور را در هر موقف اجتماعی و سیاسی که باشند در هم شکست. بر پیشتازان و پیش‌آهنگان جنبش است که شعار عمده و اساسی «دفاع از دموکراسی و آزادی‌های دموکراتیک افراد» را که نیروی خلاق معنوی و بالقوه است،

(ص ۳)

(از ص اول)

انجام پیروزمندانهٔ ...

با معاش و ایجاد اتحادیه کارگری که آن را به دولت محول‌اند – مصمم استیم تا این خواست‌ها را دنبال نموده و وضع قوانین جدیدی را که منطبق با منافع کارگران باشد، جدا خواستار می‌گردیم.

در انجام یکبار دیگر تاکید می‌شود که اتحاد و جوشش ما ضامن موفقیت و پیروزی ماست. ما پیروز خواهیم شد زیرا حقیقت با ماست. نیرومند و استوار باد وحدت و یگانگی کارگران!»

یک اطلاع بعدی می‌رساند که کارگران زحمتکش نساجی پلخمری روی آخرین مطالبه خود که تقاضای برطرفی شش نفر از کارفرمایان را می‌کرد، جدا استادگی کردند و مقامات شرکت اخیراً با این مطالبه نیز موافقه نمودند. همین اطلاع علاوه می‌کند که بروزهای ۳۰-۲۹ جوزا بین کارگران شایع شده بود که کارفرمایان گفته‌اند: کارگران بیش ازین نسبت نداشتن پول و فقدان مواد غذایی نمی‌توانند به اعتصاب خود ادامه دهند. کارگران بمنظور مقابله با این شایعه اعلام کردند که کارگران نبستاً دارنده به کارگران نادار کمک نمایند. همان بود که عدهیی از کارگران بفروش وسایل خانه از قبیل گلیم، قالینچه، رادیو و غیره پرداختند و ازین راه تقریباً مبلغ یک لک افغانی هشتصد سیر آرد، صد سیر برنج و به همین ترتیب روغن، چای، بوره، صابون و گوشت تهیه کردند و اعلام نمودند که فردا (روز جمعه) تمام کارگران در محل موعود جمع شده و استحقاق خود را بگیرند. این برادری و همکاری کارگری که در نوع خود خاصتاً در تاریخ معاصر کارگران کشور ما بی‌نظیر است، نشان‌دهنده عالی ترین نظم و همدردی انسانی می‌باشد.

پرچم: موفقیت این کارگران را که در تحت انضباط کارگری بدون انحراف و ماجراجویی و بدون سازشکاری و تسلیم طلبی از راه مبارزه قانونی و مسالمت‌آمیز بدست آمده است، برای تمام کارگران کشور تبریک گفته و به کارگران زحمتکش نساجی پلخمری شادباش می‌گوید.

«د لمړی مخی پاتی»

د پښتونستان د ملی آزادی نهضت ...

د سوشلستو ملکو خلاف دی نو زمونږ صدر صاحب څنګه پدی معاهدو کی په کاته ناست دی؟ دغه تپوس مونږه کوو!

بله خبره دا ده چه تاسو وګورئ زمونږ صرف یو هندوستان دښمن دی، نو مونږه په کومه طریقه خپله خارجی پالیسی وچلوله چه په هغی طریقه مونږ هندوستان کمزوری کړو؟ تاسو وګورئ، دی ټول خیز ته پخپله فکر وکړئ مونږ باندی به سبا له دوی څنګه اعتماد وکړی؟

مونږه سیټو او سنټو معاهدو کی نن هم ناست یو او نتیجه د هغی دا شوه چه نن د صدر ایوب خان د حکومت په مهربانی باندی ... د دی نه زیاته ناکامی د پاکستان او د پاکستان د خارجی پالیسی څه کیدی شی. دوی څه کړیدی ما ته دی څوک وښیی! ... البته یوه خبره ده چه فتحه وړو. او چین وایی مذهب چه دی په دنیا کی د پری نشود وشی ندی زمونږ هغه سره څه شریک دی؟ بله خبره دا ده چه هغه وایی د ملک دا دولت چه دی، د سوکرو وړو خلکو دی، د صدر ایوب خان حکومت وایی چه نه دا د ۲۳ خاندانونو دی د نور قوم پکښی هیڅ نشته. دین مو شریک شوه؟ او سیاست خو می درته ووی چه مونږ په یوه داسی معاهده کی ټرلی پراته یو چه سبا له د باندی د امریکی او چین جنګ شی مونږ به د چین برخلاف ټوپک پورته کوو. نو زمونږ او د دوی په کومه بنا کیدی شی چه زه مجبور یم چه د هغه پر خلاف ټوپک پورته کړم، نو چین به په ما څنګه اعتماد وکړی؟ که دوی ربستیا وایی چه زمونږ خارجی پالیسی آزاده ده، آزاده خو دی کړی، اول خو دی د دی معاهدی نه را ووزی، نو پس له هغی نه به یی مونږ ومنو.

دغه څو خبری ما تاسو سره کول غوښتل او زه ستاسو ډیره مشکور یمه چه تاسو ټولو خپل کارونه پری ایښی دی او پدی سخته ګرمی کی دلته راغلی یی. لکه څنګه چه ما تاسو ته ویلی دی داسی حالات دی چه په هغو ټولو خبری کول ضروری دی – خو ډیر سخته ګرمی ده تاسو هم ستړی یی مونږ پخپله هم ستړی یو، نو تاسو ټالول نه غواړم، زه خپل تقریر په همدی ځای ختموم. د خدای پامان.

پرچم: د دی لپاره چه خان عبدالولی خان وینا له ټیپ نه اخیستل شویده او ټیپ هم په ډیر مشکل اخیستل شویدی، نو د ده په وینا کی ځینی کلمات او یو دوه جملی سمی وا نه وریدل شوی او مونږ مجبور شوو چه په هغو برخو کی ټکی کیږدو. ګران لوستونکی به مونږ وبخشی.

اعتصاب شاگردان دارالمعلمین کابل خاتمه یافت

اعتصاب شاگردان دارالمعلمین که استادان و مربیون فرزندان آینده کشورند، بعد از ده روز، ساعت ده قبل از ظهر (۲ سرطان) خاتمه یافت و شاگردان به صنوف درسی خویش بازگشتند.

اعتصاب شاگردان وطن‌پرست دارالمعلمین کابل، با هشیاری و انضباط کامل، توأم با سخنرانی‌های آموزنده در داخل محوطه دارالمعلمین اجرا شد و شاگردان هرگز به ماجراجویی و ایجاد تفرقه بین خود راه ندادند. علت اعتصاب شاگردان مذکور مطالبه بهبود شرایط تحصیلی و فراگرفتن تعلیمات عالی بود.

اعتصاب اخیر دارالمعلمین در واقع دنباله مبارزات دو ساله شاگردان دارالمعلمین می‌باشد که بمنظور اهداف فوق صورت گرفته و متأسفانه تا کنون راه حل نهایی نیافته است.

پرچم: بر مبنای اصل پشتیبانی از تحصیلات عالی برای فرزندان افغانستان، از حقوق و خواست شریفانه دارالمعلمین کابل و شاگردان سراسر کشور دفاع می‌کند.

از (ص ۲)

مبارزه برای دموکراسی ...

به نیروی مادی و بالفعل تبدیل کنند، تا بتوان طومار ارتجاع، استبداد، استعمار و ستم ملی را از جامعه درهم پیچید و زمینه را برای تحول کیفی و اساسی فراهم ساخت.

طوری که در بالا اشاره گردید، به همگان معلوم است که خلق‌های وطن ما تا کنون در عمل و در واقعیت امر از ابتدایی ترین حقوق و آزادی‌های مصرح در قانون اساسی و اعلامیه جهانی حقوق بشر که دولت افغانستان تطبیق آن را در کشور تعهد کرده است، محروم‌اند و طبقات حاکمه و محافل حاکمه سیاسی کشور هر روز بدون احساس ترس و مسئولیت با کبر و غرور و بی‌رحمی در برابر حقوق و آزادی‌های دموکراتیک مردم، با بی‌اعتنایی و بی‌پروایی برخورد می‌کنند، مردم را فریب می‌دهند و ارتجاع افراطی و دست راستی را علیه جنبش و نیروهای ترقی‌خواه وطن‌پرست بیشتر تحریک می‌نمایند.

بنا برین حقایق مشخص، اتحاد و مبارزه برای استقرار دموکراسی و حقوق و آزادی‌های وسیع دموکراتیک عمده‌ترین و ضروری ترین وظیفه کنونی و وجه مشترک تمام وطن‌پرستان و آزادی خواهان افغانستان است.

همچنین خاطرنشان می‌گردد که حتی در داخل شعارهای مبرم و ضروری هم می‌توان مطابق به اوضاع و احوال مشخص شعار مبرم تر و ضروری تری را برای اتحاد نیروهای تحول طلب و آزادیخواه دریافت کرد و آن را سرلوحه اتحاد عمل و مبارزه مشترک در برابر ارتجاع و استبداد قرار داد. ارزش درک این مسئله حیاتی درین است که نخست این شعار برای توده‌های عظیم خلق نزدیک تر و قابل‌درک بیشتر است و دوم اینکه خصوصیت عمومی تر دارد و مربوط به زندگی روزمره مردم کشور ماست و ازین طریق می‌توان خلق‌ها را برای مبارزه آماده ساخت و به مبارزه و جنبش کشانید. سوم اینکه هیچگونه بهانه اختلاف را در میان نیروهای ملی، دموکراتیک و ترقی خواهان وطن‌پرست باقی نمی‌گذارد و ایفای آن سهل تر است. پس سؤال درین جاست که این شعار مبرم تر، ضروری تر و برجسته‌تر برای اتحاد و برای مبارزه علیه ارتجاع و استبداد، در اوضاع و احوال مشخص کنونی چیست؟

با در نظر گرفتن تجارب گذشته، نظر ما چنین است که: این شعار برجسته و مشخص در وضع کنونی **که مهمترین نقطه‌ضعف هیأت حاکمه افغانستان را عدم تطبیق آزادی‌های افراد مصرح در قانون اساسی تشکیل می‌دهد،** عبارت از شعار مبارزه برای تطبیق آزادی‌های افراد مصرح در قانون اساسی می‌باشد که می‌تواند حلقه وصل تمام نیروهای تحول طلب و آزادیخواه کشور که ضد استبداد، ضد ارتجاع، ضد ستم ملی، ضد استعمار مبارزه می‌کنند قرار گیرد. در صورت تطبیق این آزادی‌های افراد می‌توان از یکسو زمینه مقدماتی مبارزه را برای بسط و توسعه حقوق و آزادی‌های وسیع دموکراتیک و استقرار دموکراسی تهیه دید و از سوی دیگر اعمال خودسرانه قدرت‌های حاکمه را افشا نمود و زمینه رشد و ارتقای شعور طبقاتی و سیاسی توده‌های عظیم خلق کشور را فراهم کرد. از طریق درک صحیح و در دست گرفتن این نوع حلقات و شعارهای مشخص روز مبارزه است که به تدریج مبارزه و جنبش دموکراتیک و ملی ما بسط و توسعه می‌یابد و روز بروز نیروهای نوینی را در مبارزه بخود جذب می‌نماید، اتحاد و همبستگی نیروها و استحکام می‌یابد و امکانات جدید و مساعدی را بوجود می‌آورد. بدین ترتیب است که می‌توان با مطالعه مجدد و تحلیل مشخص علمی اوضاع، احوال و شرایط داخلی و خارجی کشور این شعارها را بسط و توسعه داد، بدون اینکه یک لحظه هم، دیگر امکانات و احتمالات را از نظر انداخته و یا اهداف و شعارهای عمومی و غایی را از نظر و عمل دور داشت و آن‌ها را با عمده‌ترین وظایف شعارهای مبرم جاری و برجسته **«معامله»** کرد و یا آن‌ها را طرح نکرد و در راه آن‌ها مبارزه نه نمود؛ زیرا باید پیوسته متوجه بود که مقصود از مبارزه در راه شعارهای عمده و مبرم پیروز ساختن نهضت در نبردهای مشخص و معین، در جهت و هدف شعارهای استراتیژیک است که نسبت به تغییراتی که در اوضاع سیاسی پیش می‌آید تغییر می‌کند.

مهمترین وظیفه مشی جاری عبارت است از تشخیص آن طرق و وسایل، آن اشکال و صورت‌های مبارزه که بیش از همه در یک وضع و حالت معین و مشخص سیاسی و اجتماعی مطابقت دارد و منحیث یک حلقه وصل و کلید پیروزی‌های آتی و به مشی عمومی جنبش کمک فراوان می‌نماید.

موجز اینکه: اکنون جنبش دموکراتیک و ملی ضد فیودالیزم و ضد امپریالیزم وطن ما به آن درجه مقدماتی از رشد خود رسیده است که در نظر تردید لزوم اتحاد و مبارزه نیروهای ضد استبداد، ضد ارتجاع، ضد استعمار و ضد ستم ملی وجود ندارد. ولی باید با کمال تأسف اعلان داشت که تا کنون میان نظر و عمل اتحاد، شگاف و فاصله عمیقی وجود دارد. هنوز هم کسانی استند که بدون احساس مسئولیت در برابر خلق و وطن و جهان‌بینی علمی و مصالح ملی کشور برای وحدت و اتحاد نیروهای ملی دموکراتیک و ترقی‌خواه و وطن‌پرست شرطهای ذهنی و شخصی و «استثنایی» را پیش می‌کشند و حتی لبه تیز مبارزه را علیه مبارزین ترقی‌خواه بکار می‌برند. به همه معلوم است هم اکنون قدرت‌های ارتجاعی کشور ازین تفرقه نیروهای تحول طلب ملی و ترقی‌خواه وطن استفاده می‌کنند و حلقه استبداد را روز بروز فشرده‌تر می‌سازند. ما بصراحت و صداقت اعلان می‌داریم که هیچ بهانه و هیچ عاملی نمی‌تواند سد راه آن شود که حد اقل مبارزه متحد (حتی اگر اکنون در مقیاس کوچک و محدودی هم باشد) برای دفاع از دموکراسی، حقوق و آزادی‌های وسیع و دموکراتیک و آزادی‌های مصرح در قانون اساسی بعمل آید.

مبرهن است که «اگر» تمام اشخاص، عناصر، محافل و نیروهای آزادیخواه و وطن‌پرست کشور بر اساس یک پلتفورم (مرام) مشترک (با حفظ استقلال و ایدئولوژی) که مورد قبول همه نیروها قرار گیرد، متحداً بدفاع از حقوق و آزادی‌های دموکراتیک مردم افغانستان بر خیزند، طبعاً جنبش کنونی کشور اوج می‌گیرد، فعالیت وسیع شروع می‌شود و شور و شوق مبارزه در سرتاسر کشور بسط و توسعه می‌یابد و سرانجام نتایج بزرگی نصیب جنبش دموکراتیک و ملی وطن واحد ما افغانستان می‌گردد. دموکراسی استقرار می‌یابد و طومار ارتجاع، استبداد، ستم ملی و استعمار در هم می‌پیچد.

پیروز باد آزادی و دموکراسی!

سرنگون باد استبداد، ارتجاع، ستم ملی و استعمار!

«آمو»

از (ص اول)

وضع صنایع دستی ...

چنانچه قرار تخمیناتی که وجود دارد، در حدود ۸۰ فیصد قالینبافان کشور به تنهایی به بیماری مفلوک خانمان‌سوز و کشنده سل دچار استند.

هزاران دوشیزه هنرمند و زیبای قالینباف خلق ازبک و ترکمن و دیگر خلق‌های وطن ما که با کمری خمیده از صبح تا شام و حتی شب‌ها در روشنایی خیره و کمرنگ چراغ تیلی بر روی کارگاه می‌نشینند و بدون لحظه‌یی استراحت کار می‌نمایند و روزانه هزاران گره می‌زنند و ناخن می‌سایند، خیلی بزودی زیبایی، جوانی و سلامت خود را از دست می‌دهند و آن را فدای لقمه نانی می‌نمایند تا برای چندی زنده بمانند و کار نمایند و محصول دست ایشان چند دست بگردد، برای هر یک از گردانندگان خود مفادی بیاورد، زینت ده کاخ‌های افسانوی اشرافی گردد، بخارج صادر گردد و اشتهای سیری‌ناپذیر تجار بزرگ آزمند را تسکین دهد. سر انگشتان ظریف ایشان از فرط گره زدن برای آن سایده می‌شود تا در برابر آن رنگ ناخن و ناخن‌های مصنوعی وارد و زینت ده انگشتان کار ندیده یک اقلیت چند نفری زنان اشرافی گردد.

درجه استثمار زنان قالینباف خیلی‌ها شدید و شکنجه دهنده است. ایشان در عوض حد اقل ۱۲ ساعت کار توان‌فرسا در روز، حد اقل دستمزد بخور و به تدریج بمیر را بدست می‌آورند، ولی علی‌رغم آن ملاک قضاوت، حتی هنگام ازدواج چیز دیگری بجز این نیست که چقدر تجربه و مهارت درین صنعت دارند.

بفروش می‌رسانند.

تجار بزرگ صادرکننده قالین که با استفاده از قیمت‌های تمام شد خیلی ارزان، از طریق استثمار بی‌رحمانه زحمتکشان قالینباف کشور پیوسته منافع سرشاری از ناحیه صدور آن بدست آورده‌اند، در ساله‌ای اخیر بمنظور کسب سود بیشتر، بدون توجه بوضع عرضه و تقاضا و بدون در نظر گرفتن فعالیت تولیدی و رقابت سایر کشورهای صادرکننده قالین، بخصوص ایران، مقدار زیادی قالین صادر کرده‌اند و از آنجایی که وضع بازارهای کشورهای امپریالیستی همیشه در نوسان است و مشکلاتی را برای امتعه صادراتی کشورهای کم رشد خلق می‌نماید، بالاثر قیمت‌های قالین ما بمیزان بیشتر از نصف پایین افتاد که مسلماً نتیجه آن تنزل دستمزد پیشه‌وران قالینباف، بیکاری مزمن و بالأخره سنگینی شرایط زندگی زحمتکشان است.

وضع رقتبار قالینبافان کشور:

زحمتکشان قالینباف کشور با وصف اینکه یکی از ظریف‌ترین و مشکل‌ترین کارهای تولیدی را انجام می‌دهند، شرایط کار و زندگی ایشان فوق‌العاده نامساعد و سنگین است. آنان وضع رقت‌آوری دارند و هر سال صدها زن، دختر و کودک معصوم قالینباف در راه تحصیل معیشت و لقمه نانی صحت و سلامت خود را از دست داده، گرفتار انواع و اقسام بیماری‌های مزمن می‌گردند. وضع کارگاه‌ها و شرایط کار در آن‌ها از نظر صحی تحمل‌ناپذیر است و باعث آن می‌گردد که کارگران قالینباف را به تمام امراض ناشی ازین حرفه از قبیل روماتیسم، افلیج، سل، درد استخوان و چشم‌دردی مبتلا می‌سازد، یکی از بانک‌ها به نفع زحمتکشان به دوران بیفتد.

۷- ایجاد اتحادیه کارگری که در وضع کنونی در راه خواست‌های کارگران مبارزه قانونی نماید.

۸- پول بخشش سالانه نباید در کیسه مشتی از مرتجعین و مفت خواران فابریک بیفتد زیرا این پول حاصل دسترنج کلیه کارگران است و اصولاً باید عادلانه به همه زحمتکشان توزیع گردد. نه به کارفرمایان و استثمار گران مرتجع.

۹- کارفرمایان به شیوه اداره استبدادی کهن خود خاتمه دهند و کرامت انسانی کارگران را طبق ماده

در پایان این بحث مختصر باید تذکر داد که از طرفی سیاست نادرست اقتصادی حکومت‌ها، سودجویی و استثمار بی‌رحمانه تجار بزرگ و از سوی دیگر وضع رقت‌انگیز پیشه‌وران قالینباف در شرایط موجود و رقابت جدی و شکننده کشورهای دیگر صادرکننده قالین، که روز بروز در فکر بهبود شرایط و وسایل کار خود استند، با قالی‌های تولیدی ما، این صنعت عنعنوی و پر ثمر خلق‌های کشور، به طرف انحطاط و نابودی می‌گراید و بدین ترتیب تعداد دیگری از پیشه‌وران زحمتکش کشور ما به ورشکستگی قطعی سوق گردیده و به لشکر دیگر پیشه‌وران بیکار افزوده می‌شوند.

ما معتقدیم که هرگاه برخوردی منطقی و دموکراتیک در زمینه صورت گیرد، صنعت قالینبافی کشور با استفاده از منابع فراوان مادی و نیروی کار مساعد انسانی و کادرهای ورزیده درین رشته، به سرعت راه بهبود و انکشاف را در پیش خواهد گرفت؛ اما سیاست ضد دموکراتیک حکومت‌ها، مانع آن می‌گردد که پروگرام کار آن‌ها در جهت اتخاذ سیاست مستقل اقتصادی و در هماهنگی با منافع زحمتکشان کشور ترتیب گردد، لیکن این وظیفه را حکومتی با ماهیت دموکراتیک، ملی و دلسوز مردم، در جهت حمایت از صنایع ملی و دفاع از زحمتکشان، با داشتن نقشه تولیدی درست انجام داده می‌تواند.

از (ص اول)

پایان مبارزات مؤفقانه کارگران ...

با تحمل اینهمه رنج‌های بیکران و کار خستگی‌ناپذیر با بی‌رحمانه‌ترین شکلی استثمار می‌شویم. نیرو و توان جسمی و فکری ما در معرض دستبرد کارفرمایان و استثمار گران و دشمنان ترقی و رفاه مردم ما قرار دارد.

بنا بر آن به خاطر تأمین حد اقل مزد و معاش، بر طبق ماده ۳۲ قانون اساسی که تصریح می‌دارد: «اتباع افغانستان حق دارند برای تأمین مقاصد جایز و صلح آمیز بدون حمل سلاح مطابق باحکام قانون و بدون اجازه قبلی دولت اجتماع نمایند.«

ما کارگران نیز مطالبات ضروری و عمده خود را عجالتاً بمقام محترم می‌سپاریم. توقع ما اینست تا هرچه زودتر به این خواست‌های قانونی و مسالمت‌آمیز کارگران پاسخ مثبت داده شود و حرکات مثبت و معقول و مبارزه کاملاً صنفی و اقتصادی زحمتکشان گلبهار را نباید به مقامات حکومتی قلب ماهیت نمایند و هرج‌ومرج و بی‌نظمی جلوه دهند.

زیرا تجارب نشان می‌دهد که عالی‌ترین نظم آگاهانه و شعوری را کارگران پیشرو و متحدین صدیق آنان برپا می‌نمایند. به این حساب ما نیز خود را مسئول و مأمور هرگونه نظم آرامش و امن میدانیم، و طرز تلقی نادرست ستمگران، مرتجعین و کارفرمایان مستبد ما و دشمنان حیله گر رفاه و ترقی جامعه را از بیخ و ریشه رد می‌نماییم.

عمده‌ترین مطالبات کارگران نساجی گلبهار عبارتست از:

۱- افزایش معاش بقدر کفاف حد اقل زندگی.

۲- رخصتی با معاش بعدازظهر پنجشنبه.

۳- از بین رفتن درجات و ستندرد موجود که عادلانه نیست.

۴- بیمه صحی و تداوی برای اعضای خانواده کارگر و شفاخانه مجهز با وسایل و دکتوران متخصص در رشته‌های جراحی، گوش و گلو، داخله، اطفال، جلدی و غیره.

۵- برکنار نمودن سرطبیب موجوده و تقرر سرطبیب دیگر پاکنفس و وطن‌پرست و وظیفه‌شناس.

۶- انتقال پول ذخیره کارگران در

۱۰- کارگران نباید بدون موجب از کار برطرف شوند.

۱۱- توجه لازم بماکولات و غذا پاکیزگی آشپزخانه معطوف شود.

۱۲- توجه لازم بماکولات و غذا و کارگرانی که در جریان کار صحت خود را از دست می‌دهند.

۱۳- پرداخت شش ماهه معاش برای کارگران بیمار.

۱۴- تعیین درجات بالاتر با شی‌ها و سرباشی‌ها طبق کار، استعداد و سوابق آنان.

۱۵- اجرای معاش روزهای اعتصاب، اجتماع و مطالبات کارگران زیرا عامل اصلی اعتصاب چه در گذشته و چه در آینده بی‌التفاتی کارفرمایان به خواست‌های مبرم زحمتکشان بوده و خواهد بود.

۱۶- برکناری عده‌یی از کارفرمایانی که بجای نفع، زیان آنان در جریان تولید مشهود و دور از تخمین است.

۱۷- اجرای هفتاد روز رخصتی مریضی، تفریحی و ضروری با معاش.

۱۸- پرداخت کوپراتیف.

۱۹- پرداخت مأکولات به عمله و اجیرانی که قبلا از حق مأکولات استفاده نمی‌توانستند.

(۲۶) قانون اساسی محترم شمارند.

این است مشتی نمونه خروار از خواست‌ها و مطالبات عمده‌ای که باید هرچه زودتر در تحقق آن بر طبق قوانین اقدام موثر بعمل آید.

در پایان این یادداشت دسته‌جمعی خاطرنشان می‌گردد که هر گاه کارفرمایان بعد ازین توطئه‌گرانه بخواهند کارگران باهوش، آگاه و وطن‌پرست را از کار برکنار سازند. ما کارگران بدون هرگونه بیم و هراسی از حقوق و منافع آنان که جز لاینفک منافع و مصالح کلیه کارگران این فابریک و سایر زحمتکشان افغانستان است شجیعانه دفاع و پشتیبانی خواهیم کرد؛ و تا پیروزی نهایی پرچم مبارزات پرافتخار خود را بر افراشته نگه خواهیم داشت.

با احترام

نشان شصت و مهر و امضا نمایندگان کارگران شعب مختلف فابریکه نساجی گلبهار.»

از (ص اول)

جنبش آزادیبخش ملی و...

و سیاست استعماری آن از نقطه نظر **روابط اقتصادی جهانی و تقسیم جهانی کار** که در شرایط امپریالیزم شکل نهایی را به خود گرفته، تحلیل و تجزیه گردیده است. مسئله ملی استعماری در شرایط امپریالیزم به مثابه یک مسئله مجزائیکه برای این یا آن ملیت اهمیت دارد، تلقی نگردیده است بلکه این مسئله جزیی از روابط ذات البینی تمام دولت‌ها و ملت‌های روی زمین پنداشته می‌شود.

در اثری بنام «احصاییه و جامعه شناسی» تاکید شده است که جوهر مسئله ملی در تحت امپریالیزم عبارت از اینست که طبقات حاکمه کمتر از ده کشور امپریالیستی ای که از نظر اقتصادی به درجه عالی انکشاف رسیده‌اند، اکثریت عظیم نفوس جهان متعلق به کشورهای وابسته استعماری را به اسارت خود در آورده‌اند. اینست تفاوت میان شرایط تاریخی و اقتصادی جنبش‌های آزادیبخش ملی دوران امپریالیزم که از جنبش‌های ملی اروپای غربی قبل از امپریالیزم فرق دارند.

امپریالیزم از راه تقسیم ملل جهان بدو گروه ستمگر و ستمکش مسئله ملی را «یک پدیده جهانی ساخت» و توأم با رشد نیرومند انقلابات کارگری، جنبش‌های آزادیبخش ملی مستعمرات را به اوج آن رسانید. حق تعیین سرنوشت ملت‌ها و تشکیل دولت‌های ملی که در قرن‌های گذشته به حیث یک شعار در اروپا به معرض اجرا گذاشته شده بود، برای صدها میلیون مردم معنی و مفهوم جدیدی پیدا کرده است. اکنون این شرایط شعار در یک محیط کاملاً جدید تاریخی احیا گردیده است. در محیطی که جهان در سایه طبقه کارگر بین‌المللی که به شعار حق تعیین سرنوشت ملل مفهوم کاملاً جدیدی بخشیده است، رشد می‌نماید.

بورژوازی این شعار را به غرض تجزیه ملت‌ها بکار می‌برد، درحالی‌که امروز این شعار ملت‌ها را در یک مبارزه مشترک پرولتاریا و ملت‌های تحت ستم علیه امپریالیزم و سرمایه‌داری متحد می‌نماید.

مبنای اقتصادی جنبش‌های ملی را در اروپای غربی بوجود آمدن بازار داخلی تشکیل می‌داد. بنا بر آن جنبش‌های مذکور خصوصیت محدود و محلی داشتند. ولی مبنای اقتصادی جنبش‌های امروزی آزادیبخش ملی آسیا، آفریقا و امریکای لاتین به مراتب وسیعتر از آنست و محو ستم خارجی، برهم زدن اقتصاد مستقر سرمایه‌داری جهانی و امپریالیزم را به حیث سیستم استثمار وحشیانه و تحت ستم قرار دادن ملت‌ها و خلق‌ها در بر دارد.

انقلابات بورژوایی قرن‌های ۱۷- ۱۹ اروپای غربی بطور عمده مقاصد سیاسی داشتند، چه هدف آن‌ها این بود که روبنای سیاسی دولت را با زیربنای تغییریافته اقتصادی جامعه وفق دهند. از آن جاییکه تقسیم امپریالیستی ملت‌ها و دولت‌ها به دو گروه ملت‌ها و دولت‌های دارای حقوق کامل (حق مشتی از انحصارات خارجی در استثمار ملت‌ها و بردن سود فراوان) و ملت‌ها و دولت‌های که بصورت کلی یا جزیی از حقوق‌شان محروم ساخته شده‌اند بر یک اساس اقتصادی استوار است، بنا بر آن انقلابات ضد استعماری قرن ۲۰ بطورعمده مقاصداجتماعی واقتصادی دارند. از آن رو به مجردی که مستعمرات و نیمه مستعمرات سابق قدرت سیاسی را در دست می‌گیرند، با مسئله مبرم آزادی اقتصادی از قید زنجیرهای امپریالیزم و عقب ماندگی طولانی مواجه می‌گردند.

امپریالیزم مانند سابق، امروز هم دشمن عمده ملت‌های تحت ستم می‌باشد. در پنجاه سال گذشته در صدور سرمایه، در تقسیم اقتصادی جهان به «ساحه های نفوذ» انحصارات بزرگ، در وابستگی روزافزون کشورهای از نظر اقتصادی کم انکشاف و دیگر جهات امپریالیزم تغییرات زیادی بوجود آمده است. در پهلوی اقتصاد جهانی سرمایه‌داری، اقتصاد جهانی سوسیالیستی بوجود آمده و نیرومند گردیده است و به تعقیب آن مبارزه بین دو سیستم انکشاف اجتماعی را در زمان ما تعیین می‌نماید. ملت‌ها، امپراطوری‌های استعماری جهانی را از بین بردند، باین صورت مبنای نیروی اقتصادی انحصارات بزرگ امپریالیستی را در دولت‌های نوبنیاد تخریب نمودند ولی آن را کاملاً محو نکرده‌اند و اکنون تمام سخن بر سر همین موضوع – محو کامل مبنای نیروی اقتصادی انحصارات امپریالیستی – می‌باشد.

(باقیدارد)

تبلیغ پرچم نشانه آمادگی حزب برای مبارزه

پرچم

د افغانستان د خلک دموکراتیک ګوند ګڼ خپروونکی

رویدادهای مهم سیاسی جهان
در هفته گذشته

در آسیا:
سایگون: جبهه آزادی‌بخش ملی ویتنام جنوبی اطلاع می‌دهد که از اول الی ۸ جون ۳۸۰ نفر عسکر آمریکایی کشته و ۲۷۳۹ نفر زخمی شدند.

توکیو: درین تازگی‌ها در ۴۷ شهر مهم جاپان مظاهرات ضد امریکایی که در آن طبقات مختلف شرکت داشتند، صورت گرفت. مظاهره‌چیان خواهان خاتمه دادن بجنگ ویتنام و الغای قراردادهای نظامی آمریکا و جاپان و غیره بودند.

هانوی: روزنامه نان دان منطبعه هانوی می‌نویسد: جمهوریت دموکراتیک ویتنام شمالی، ابداً در مقابل قطع بمباردمان طیارات امریکایی بر ویتنام شمالی بحکومت امریکا امتیازاتی نخواهد داد. روزنامه علاوه می‌کند که آمریکا از یکطرف دم از قطع بمباردمان و کنفرانس صلح پاریس میزند و از جانب دیگر حملات هوایی خود را روز بروز بر ویتنام شمالی ازدیاد می‌بخشد. این روشن امریکا باعث انزجار مردم صلحدوست جهان است.

سون توی نماینده ویتنام شمالی در نهمین ملاقات کنفرانس پاریس اظهار داشت: آمریکا قصد ندارد بمباردمان ویتنام شمالی را قطع کند، امریکا افکار جهانیان را فریب می‌دهد، بجهان نشان می‌دهد که طرفدار صلح است مگر تجاوزات خود را ازدیاد می‌بخشد. او اخطار داد که خلق ویتنام از وطن خود دفاع می‌کند و تا پیروزی نهایی خواهند جنگید.

سایگون: طیارات امریکایی که از پایگاه‌های نظامی در تایلند و کشتی‌های طیاره برداری که در سواحل ویتنام لنگر انداخته‌اند به شدیدترین حملات خود بالای ویتنام دموکراتیک آغاز نموده‌اند. این طیارات روزانه صدها پرواز انجام داده و صدها تن بمب بروی شهرها، فابرکات، مکاتب، شفاخانه‌ها، کودکستان‌ها و غیره فرومی‌ریزند. به اثر حملات ۳۰ جوزا (۱۱۴) نفر از افراد ویتنام شمالی به قتل رسید و صدها خانه و عمارت ویران گردید.

واحدهای ضد هوایی ویتنام شمالی بروز ۳۱ جوزا ۴ طیاره امریکایی را سقوط دادند و پیلوت‌های طیارات اسیر شدند و باین صورت تعداد طیاراتی که بر فضای ویتنام شمالی سقوط داده‌شده به ۲۹۸۴ عدد می‌رسد.

سیگون: شهر سیگون در محاصره ویتکانگ‌هاست. مراکز مهم نظامی از طرف ویتکانگ‌ها توسط فیر راکت کوبیده می‌شود. زندگی در سایگون فلج شده، ثروتمندان راه گریز را در پیش‌گرفته‌اند. کاباره‌ها، هوتل‌ها و کلوپ‌ها در اثنا شب مسدوداند. حکومت سایگون چهار نفر خبرنگار دول غربی را از سایگون اخراج نمودند. علت اخراج ایشان مخابره اخبار مربوط بواقعات اخیر سیگون می‌باشد.

قوماندانی امریکا منتظر یک حمله شدید و بزرگ ویتکانگ‌ها به شهر سیگون می‌باشد. طیارات امریکایی در جستجوی مواضع ویتکانگ‌ها بوده ولی کمترین اثری ازین مواضع بدست نیاوردند. قوماندانی عسکری در سیگون هزاران عسکر را بحال تیارسی در آورده است. آیا ویتکانگ‌ها سیگون را تسخیر خواهند کرد؟ آیا پارتیزان‌ها منتظر حمله می‌باشند؟ آیا آن‌ها در شهر رفت‌وآمد دارند؟ این سؤالاتی است که پیهم مطرح می‌شود و قوماندانی امریکا را در ویتنام دچار نگرانی ساخته است.

نیویارک: نماینده سوریه نامه‌یی به اوتانت ارسال و در آن گفته است: اسراییل بسوقیات بزرگ عسکری نزدیک سرحدات سوریه آغاز کرده است. اسراییل در مناطق اشغالی خود ۱۵۰۰۰۰ عرب را از خانه‌های‌شان رانده است.

در اروپا:
روم: روم روز پنجشنبه ۳۰ جوزا روزنامه نداشت. علت آن اینست که کارگران مطابع دست به اعتصاب عمومی زده بودند.

پاریس: وال دک روشه زعیم حزب کمونیست فرانسه گفته است که باید انتخابات آینده فرانسه بر پایه‌های آزادی‌بخش استوار باشد و بمردم فرانسه امکان داده شود تا به کاندیدهای دلخواه خود رأی بدهند. او گفت که ملی کردن بخش‌های کلیدی اقتصاد اساس رفع بحرانات می‌باشد و بر تهداب انتخابات آزاد حکومتی مرکب از نیروهای ملی باثبات و دموکراتیک بوجود خواهد آمد و این خود باعث تأمین آزادی‌های بیشتر برای مردم می‌شود. او گفت که حزب کمونیست خواهان دموکراتیک کردن سیستم مالیاتی می‌باشد.

پاریس: ۶۶ هزار کارگر کارخانه موتر سازی (رینو) پس از تقریباً یکماه اعتصاب سرانجام بالای کار خود بازگشتند. صاحبان کارخانه و دولت با بسیاری از خواست‌های کارگران موافقت کرده‌اند. طبق این موافقت‌نامه صاحبان کارخانه حاضر شدند که ده فیصد بر دستمزد کارگران علاوه کنند و هفته یک ساعت از زمان کار آن‌ها بکاهند. کارگران حقوق زمان اعتصاب خود را دریافت خواهند کرد. در اعلامیه عمومی فدراسیون کار فرانسه گفته می‌شود: اگر چه تمام خواست‌های کارگران فابریکه رینو قبول نشده ولی باز هم قبولی یکحصه از خواست‌های کارگران رینو پیروزی بزرگ بشمار می‌رود. کارگران بروز ۲۸ جوزا بالای کار خود بازگشتند.

در آمریکا:
واشنگتن: بعد از قتل رابرت کنیدی در ظرف ۷ روز هفتاد هزار جنایت در اضلاع متحده امریکا رخ داده است که درین میان ۲۴۶ قتل و ۳۵۰ تجاوز مسلحانه و ۵۰۰۰ واقعه سرقت و صدها جنایت دیگر اتفاق افتاده است. وقتی که نماینده پارلمان امریکا (فورد) این ارقام را قرائت می‌کرد، گفت: جامعه امریکا رو به نیستی می‌رود.

واشنگتن: بار دیگر هزاران نفر مرد و زن جلو کاخ سپید اجتماع کردند و علیه سیاست خارجی جانسن اعتراض نمودند. مظاهره چیان لوحه‌هایی را حمل می‌کردند که روی آن نوشته شده بود: «خونریزی در ویتنام کافی است – سربازان را بامریکا برگردانید.»

«قاتلین رابرت کنیدی و لوترکنگ را تعقیب کنید – رابرت کنیدی را یک نفر نکشته است.»

نیویارک: هزاران عسکر متقاعد، به شمول جوانان و زنان دست به مظاهره زدند و به عنوان اعتراض علیه نمایش فلم «کلاه زرد ها» شعار می‌دادند که «این جنایات قابل دفاع نیست» و «درین فلم ذره از حقیقت وجود ندارد.»

برازیل: برخوردهای شدیدی بین محصلین و پولیس صورت گرفت. محصلین علیه سیستم ارتجاعی درسی شعار می‌دادند که: «سرنگون باد دکتاتوری – مرده باد استبداد.»

آفریقا:
گینی پرتگالی: بین اشغالگران پرتگالی و آزادی‌خواهان گینی پرتگالی جنگ‌های شدیدی رخداده که به اثر آن بیست نفر به قتل رسیدند.

قاهره: جمال عبدالناصر رییس‌جمهور جمهوریت متحد عربی به اثر دعوت حکومت شوروی در آینده نزدیکی سفر رسمی به شوروی خواهد کرد.

مظاهره متعلمات متوسطه نسوان شبرغان
نخستین تظاهرات خیابانی دوشیزگان افغانستان

یکعده از شاگردان متوسطه نسوان شبرغان به خاطر اعتراض بر نتایج امتحان سالانه بتاریخ ۲۵ جوزا علیه اداره مکتب دست به اعتصاب زدند. چون اداره بنوونځی حاضر به اقناع شاگردان نشد، متعلمات بتاریخ ۲۶ جوزا دست به تظاهرات خیابانی در شهر زدند. متعلمات در ضمن بیانیه‌های خود می‌گفتند که اداره بنوونځی و عدیی از معلمین حق تلف درجه‌بندی و نمره دادن را به نفع دختران متنفذین و مأمورین عالی‌رتبه انجام داده‌اند. خبر می‌افزاید هنگامی‌که متعلمات از ساحه مکتب راه شهر را می‌گرفتند، از طرف مدیر معارف ولایت با برخورد بسیار درشت و کلمات ناسزا مواجه شدند. ولی شاگردان موقف قانونی گرفتند و بصورت مهذبانه به سوی شهر در حرکت آمدند. قرار معلوم تظاهر متعلمات از طرف شاگردان لیسه ابن یمین (با اینکه در تعطیل بسر می‌بردند) کارگران تفحصات و صدها تن از اهالی استقبال و حمایه شد. شعارهای عمده متعلمات ضمن مظاهره این بود: «زنده باد اتحاد و همبستگی»، «زنده باد صلح و دموکراسی»، «مرده باد مزدوران ارتجاع»، «پیروز باد کارگران قهرمان تفحصات پترول.»

متعلمات در انجام، جریان غیرقانونی امتحان را به والی جوزجان اطلاع دادند و ولایت جوزجان با اینکه وعده بازپرس و تحقیق را در مورد داده و دو روز مهلت خواسته بود، علی‌رغم تعهدات خود، موسفیدان و متنفذین را خواسته و توسط ایشان اولیای متعلمات را تهدید و تخویف نموده و آنان را واداشتند که به سرزنش دختران خود دست بزنند. قرار معلوم یکعده از متعلمات در اثر همین تحریک از طرف اولیا و والدین خود مورد لت و کوب شدید قرارگرفته‌اند.

تظاهرات قانونی در ولسوالی پنجشیر
ولایت پروان

بروز ۲۸ جوزا شاگردان معارف، فرزندان مبارز خلق ستمدیده پنجشیر، با استفاده از حقوق قانونی و دموکراتیک مردم و بتایید اصول مسلم دموکراسی و زندگانی نوین و مترقی در کشور، به ضد عمال ارتجاع و دشمنان ترقی اجتماع دست به تظاهرات قانونی زده و ضمن بیانات پر حرارتی اعتراضات و مطالبات خویش را در موارد آتی یکبار دیگر تاکید نمودند.

- چرا وزارت معارف علی‌رغم تذکرات، اعتراضات و پیشنهادات جدی مردم در مورد مسئله تعمیر مکتب متوسطه اقدام نمی‌کند و به عناصر استفاده جو و ضعیف‌النفس اجازه داده است همچنان به مداخلات ناروای خویش ادامه دهند.

- ولسوال پنجشیر به عوض اینکه وظیفه خودش را در مورد رسیدگی به مسایل و شکایات مردم ایفا کند، بکار معلمی در بنوونځی می‌پردازد و این امر باعث ازدیاد سرگردانی مردم و به تعویق افتیدن باز هم بیشتر امور مربوط به ولسوالی و حل مشکلات خلق می‌شود. باید هرچه زود تر به این امر خاتمه داده شود.

- شاگردان اعتراض داشتند که هیأت اداری بنوونځی چرا شیوه کهن، خلاف اصول آموزش و پرورش و ایجاب احترام به شخصیت و کرامت انسانی، در مورد ایشان به عوض اقناع منطقی از لت و کوب و مشت و لگد کار می‌گیرند و چرا وزارت معارف به این امر غیرانسانی و غیر دموکراتیک آنان خاتمه نمی‌دهد.

شاگردان در طول مظاهره ضمن بیانات پرشور خویش ضرورت اتحاد نیرومند تمام خلق ستمدیده را برای دفاع از حقوق مسلم‌شان و مبارزه علیه هرگونه ظلم و خودسری، استبداد و ارتجاع اعلان کردند و پرده از چهره عمال طبقات حاکمه و دلالان تفرقه افگن محلی و دشمنان منافع خلق برداشتند و مردم را به مبارزه جدی و پیگیر علیه آن دعوت کردند.

این تظاهرات قانونی با گرمی زایدالوصفی به ساعت چهار و نیم بعدازظهر پایان یافت.

مطالبات اقتصادی و صنفی کارگران
کانال ننگرهار

به جریده محترم پرچم!
ما کارگران زحمتکش پروژه انکشافی کانال ننگرهار که در سخت ترین شرایط زندگی می‌کنیم، از ابتدایی ترین وسایل زندگی محرومیم، از پرچم که یگانه مرجع انعکاس دهنده آمال و خواست‌های خلق کارگر است، خواهشمندیم صدای ما را در مورد پشتیبانی ارقام خواست‌های صنفی و اعتصابات قانونی کارگران شجاع و دلیر افغانستان در هر گوشه و کنار برساند؛ و خواست‌های قانونی ما را از ریاست کانال، در اذهان عامه هموطنان عزیز منعکس سازد.
خواست‌های ما قرار ذیل است:
۱- رخصتی بعدازظهر پنجشنبه با معاش.
۲- افزایش معاش طبق قوانین کار و کارگر.
۳- ۷۰ روز رخصتی، مریضی و تفریحی با معاش در هر سال.
۴- تهیه سرپناه برای فامیل کارگر.
۵- اعطای درجات برای کارگران طبق دساتیر قانونی.
۶- در مقابل تادیه ۲ فیصد معاش برای بیمه، تداوی و معالجه درست و تدویر بیمه بصورت مناسب و قانونی صورت گیرد.
۷- اتحادیه کارگری تأسیس و روز بین‌المللی کارگران به رسمیت شناخته شود.
۸- ۲ فیصد پول تقاعد کارگران که از ابتدا پروژه کانال از معاش‌شان وضع و حیف‌ومیل شده است، باید مورد بازپرس قرار گیرد و بعد ازین حیف‌ومیل نشود.
۹- بخشی که بنام کارگران تخصیص می‌یابد به جیب یکعده ستمگران می‌افتد. باید بخود زحمتکشان داده شود.
۱۰- یک تعداد کارگرانی که از پنج تا هفت سال در پروژه خدمت کرده‌اند، به عوض گرفتن درجات بلند به بهانه‌های گوناگون از کار منفک و در عوض کارگران دیگر مقرر می‌شوند. باید جلو این امر گرفته شود.
۱۱- چون کار پروژه در روزهای تعطیل نیز دوام می‌کند، باید نان کارگران درین روزها حواله شود.
۱۲- باید در صورت اضافه کاری مزد قانونی داده شود.
۱۳- باید از ساحه کار تا منازل و بالعکس وسایل نقلیه در اختیار کارگران گذاشته شود.
۱۴- به خاطر هوای متغیر ننگرهار باید سالانه دو دست دریشی کار بدون پرداخت پول برای کارگران داده شود.
۱۵- باید سوابق کار بصورت روشن در ادارات مربوط ثبت و حفظ شود تا هنگام تبدیل و یا اخراج کارگران مشکلاتی در پیدا کردن شغل جدید وجود نداشته باشد.
۱۶- عده‌ای از کارگران اجیر که چند سال قبل از صنوف ۶، ۷ الی ۱۱ بنوونځی‌ها آمده و کورس (انجنیری و زراعت) ثمرخیل را زیر نظر متخصصین داخلی و خارجی تعقیب کرده‌اند، فعلاً به حیث اجیران بی رتبه ایفای وظیفه می‌کنند، ما جدا تقاضا می‌کنیم تا با این کارگران طوری که با همردیفان‌شان معامله شده است با ایشان نیز معامله شود (یعنی در چوکات رتبه‌های دولتی پذیرفته شوند).
باید در مورد حقوق قانونی ما فیصله‌های قانونی و اجراآت عملی صورت بگیرد و در غیر آن دست به اعتصاب و مبارزات مسالمت‌آمیز و قانونی خواهیم زد

نمایندگان کارگران سمنت غوری مذاکرات خود را
با مقامات مسئول وزارت معادن و صنایع آغاز کردند

خبریال پرچم به تعقیب خبرهای گذشته اطلاع می‌دهد که کارگران فداکار فابریکه سمنت غوری، نسبت ناکام شدن رییس موسسه در برآوردن مطالبات کارگران و بسر رسیدن مهلت پانزده روزه‌ای که بین طرفین به حیث موعد حل مسایل قبول شده بود، بروز پنجشنبه ۲۳ جوزا از ساعت هفت الی ده قبل از ظهر بصورت احتجاج دست از کار کشیدند و ساعت ۲ بعدازظهر همان روز اجتماعی دایر و بعد از ایراد خطابه‌ها، سه تن از کارگران ورزیده را به حیث نمایندگان خود تعیین کردند، تا پیرامون مطالبات قانونی‌شان با مقامات وزارت معادن و صنایع در تماس شوند. خبریال می‌افزاید که کارگران ضمن این اجتماع رویه کارفرمایان فابریکه مخصوصاً آمر تخنیک را تقبیح و اعتماد و حمایت همه‌جانبه خود را در مورد نمایندگان منتخب تأیید کردند و تعهد نمودند که اتحاد خود را بصورت خلل‌ناپذیر استحکام بخشند. قرار اطلاع بعدی نمایندگان کارگران سمنت سازی به کابل وارد و به مذاکرات خود با وزارت معادن و صنایع آغاز کرده‌اند. طبق اظهار نمایندگان، وزارت معادن و صنایع در تماس خود با ایشان بی‌اعتنایی می‌کند. هیأت کارگران گفته است که در صورت ناکام شدن مذاکرات فعلی و رد مطالبات قانونی کارگران، مسئولیت عواقب ناشی ازین ناکامی متوجه کسانی خواهد بود که مانع جدی در راه این مطالبات مشروع بوده و نه کوشیده‌اند شرایط دردآور زندگی کارگران را به درستی درک و راه حل آن را جستجو نمایند.

دلال تاجران د وړی پاکولو
کارګرو میرمنو له ژوند سره لوبی کوی

د کندهار په ولایت کی د هغو کارګرو میرمنو د ژوند حال ډیر دردونکی دی چه د وړیو پاکولو په سخت کار بوختی دی. دا میرمنی د دلالو تاجرانو هغه وړی چه له مولدینو څخه یی را نیسی د سوځوونکی لمر په تودوخی کی پاکوی. دوی ته ددی کار لپاره سیوری او کار نشته دی. دوی باید په آزاد محیط کی د ۴۸ درجو په تودوخی کی د وړیو کوتی پاکی کړی، دوی مجبوریت لری خپل تنکی ماشومان چه په کور کی یی یوازی نشی پریښودی، همدلته د بی رحمه ګرمی او د تودو وړیو وروونکی حرارت ته راولی – او پدی نه دغمیدونکو شرایطو کی له سبا تر بیګا پوری توری او سپینی وړی سره بیلی او پاکی کاندی او په پای کی د وړیو د یوی کوتی د پاکولو او ددی تولو بدمرغیو او سختو شرایطو د زغملو په مقابل کی ۱۸ افغانی واخلی.

سخت او ربړوونکی کار، کم مزد او بی رحمه استثمار، دا دی ددی وطنوالو زیارایستونکو د ژوند واقعیت.

پرچم: دا شرایط غیرانسانی او د وطنوالو کارګرو بیا په تیره د میرمنو د کرامت مغایر بولی او په کلکه سره دا ظلم محکوموی.

اعتصاب کارگران سپین زر شرکت

خبریال پرچم به تعقیب اطلاعات قبلی خود که در مورد خواست‌های کارگران سپین زر داده بود، اخیراً اطلاعات تازه‌یی گرفته که می‌رساند با وصف اینکه شرکت سپین زر در مذاکرات با نمایندگان کارگران از جمله مطالبات پانزده فقره‌یی کارگران، یازده ماده آن را پذیرفته بود. اخیراً ریاست سپین زر شرکت مکتوبی در مورد صادر نموده که تعهدات خود را در آن افاده نکرده است. این وضع باعث شد که کارگران روز دوشنبه ۲۷ جوزا دست به اعتصاب بزنند.
گفته می‌شود که شرکت سپین زر بمنظور سرکوب کردن اعتصاب، مکتوبی به ولایت کندز نوشته و در آن توقیف چند تن از کارگران را خواستار شده است.
قرار معلوم در اعتصاب کارگران فابریکه کندز سپین زر، نمایندگان کارگران محلات مختلف سپین زر (تالقان، امام صاحب، شاهروان، قلعه زال) نیز سهم گرفته بودند. اعتصاب بعد از یک روز قطع‌شده و کارگران به نمایندگان خود هدایت داده‌اند تا مذاکرات و فعالیت خود را برای روشن ساختن فیصله‌های سپین زر و تحقق مطالبات صنفی‌شان ادامه بدهند.

اکادمی تربیه معلمین در حال اعتصاب
بسر می‌برد

اکادمی تربیه معلمین از تاریخ ۱۹ ثور به اینطرف در حال اعتصاب بسر می‌برد. اعتصاب دانشجویان تا کنون تحت انضباط و نظم آگاهانه قرار دارد و در مسیر قانونی پیش می‌رود. هدف این اعتصاب رسیدن به خواست‌های آتی است:
۱- به دانشجویان اکادمی شصت فیصد چانس شمول پوهنتون داده شود.
۲- چون ثلث مضامین اکادمی مسلکی است، پس باید در امتحان کانکور شمول پوهنتون، ثلث سؤالات مربوط به همین مضامین مسلکی باشد.
۳- معاش فارغان اکادمی بعد از فراغت بلافاصله اجرا شود.
۴- معاش معلمین نسبت به معیار کنونی افزود گردد.
دانشجویان اعلام نموده‌اند تا زمانی که وزارت معارف مکتوبی و یا توسط رادیو به مطالبات ایشان جواب قناعت بخش ندهد، اعضای اداری و تدریسی را به داخل اکادمی راه ندهند.
اطلاع می‌رساند که دو تن از معلمان به اتهام اعتصاب شکنی توسط شاگردان از اکادمی رانده‌شده‌اند و همچنان آنان چند تن ماجراجو و تفرقه افگن را افشا نموده و از اعمال تخریبی ایشان جلوگیری بعمل آورده‌اند.
قرار معلوم وزارت معارف تا کنون صرف در باره ماده اول مطالبات‌شان تا یک اندازه موافقت نشان داده و در باره مواد دیگر سکوت کرده است.

پرچم
هره دوشنبه خپریږی

د تاسیس کال: د ۱۳۴۶ (کب)
د امتیاز خاوند او مسرول مدیر:
سلیمان (لایق)
آدرس: غوثی مارکیټ
محمد جان خان واټ
کابل، افغانستان

اشتراک
په مرکز کی د کال ۱۰۰ – افغانی
په ولایاتو او پښتونستان کی د کال ۱۱۰ افغانی
له هیواد نه د باندی د کال ۱۰ دالره
یوه ګڼه ۲ – افغانی

تایپ متن: فرهاد بارکزی، ویرایش جدید: عمر فیض

دولتی مطبعه

عمر فیض-کلکسیون